

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor. Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani, a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuller, București, str. Doamnei 28, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrisuri nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: librăria „Tipografiilor”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „La loterie”.

TRIBUNA

Progres maghiar.

Cu progresul maghiar stăm cam așa ca Voltaire în scrierea sa, Reflexions sur les sots. (Reflecțiuni pentru oamnenilor, cari cugetă liber nu provine de acolo că cineva îi ține de oameni periculoși, deoarece este cert, că nici unul dintre ei n'a condus patru furi în piața Maubert, ori în sala cea mare.) Adevărul ce ni-l prezintă Voltaire cu francezii și zic ni se dovedește și la maghiari, prin care, cari prin abuzul facultăților, nro direcțiunea rea a voinței lor au ajuns de a fi priviți de oameni, cari persecută pre cei cari cugetă și vorbesc liber.

Oră și acestă ar fi progres? Pentru maghiari se poate, dar pentru umanitate este o orimă mălă.

Iust și legitim este tot ce e natural și nu este în detrimentul cuiva.

Acostri simburii dupluri ai unui stat ale căror fructe sunt cultura și civilizațiunea își află reflexele în starea de drept și morală a unui stat.

Iustul și legitimul este înlocuit prin neechitate și prin arbitriu.

Am spus-o această în fine să se știe, că progresul maghiar nu promite recolta civilizației, căci statul numai atunci face progres când e guvernul după și după principiile și adevărul egal și nropele unei etice înviolabile.

Dr. Cassiu Maniu.

Încrederea pe baza dreptului, care este fundamentul unie al statelor.

Întrebăm acum că oare unde vedem toate aceste maxime distrugătoare de oameni introduse în sistemul politiei mai energie și mai radicală ca în Ungaria și Transilvania, adică înșpând dela maxima zădărnici naționalități și dela ideea statului unitar maghiar, numai un pas este până la ecatozabele, ale căror umbrs dureroase se vđd pe paginile istoriei Spaniei, Franciei și ale Irlandei.

Oare și acestă ar fi progres? Pentru maghiari se poate, dar pentru umanitate este o orimă mălă.

Iust și legitim este tot ce e natural și nu este în detrimentul cuiva.

Acostri simburii dupluri ai unui stat ale căror fructe sunt cultura și civilizațiunea își află reflexele în starea de drept și morală a unui stat.

Iustul și legitimul este înlocuit prin neechitate și prin arbitriu.

Dr. Cassiu Maniu.

Sibiu, 17 Febr. n. 19 3.

Jidanii în com. Aradului.

Din pricina latifundiilor Evreii s'au încuibat mai greu în comit. Aradului. Cu toate aceste în acest comitat s'au proprietarii evrei cu câte 38 000 jugere catastrale. Înainte cu 10 ani erau 13 mari proprietari cu 9800 jug. și dintre 79 arădași, 32 Jidani cu 3200 jug. Arădași în 10 ani numărul proprietarilor evrei s'a urcat cu 32%, iar proprietatea lor a crescut în raport s'a sporit cu 3%, iar pământul arădat cu 36%.

Asemenea raporiuri, ba poate și mai grave, s'au în toate părțile Ungariei. Ce va fi peste alți zeci ani? Dumnezeu știe!

O voce „cuminte”. Magy. Szó- dela 15 l. c. publică un articol referitor la noi, la procesele noastre, sub titlul „Care-i politica cea bună de naționalități?” Dar articolul acesta ne-a convins că cele ce am scris noi despre omenia lipsă de acțiune a lui Széll față de naționalități a mai adus la reson și cățiva maghiari, cari acum, deși în felul lor, — desaproabă draconismul judecătorilor maghiari. Din lipsă de spațiu vom reveni mâine.

Școalele de stat. În 1898 luase Wlassios hotărârea, ca în timp de 5 ani să înființeze 1000 școale de stat cu 1500 învățători. S'au și creat până acum 724 școlile de școale cu 1605 învățători. Mai toate școalele acestora s'au înființate în comitatele de naționalități — o nouă risipă de bani și o nouă pedesă pentru progresul naționalităților.

Chestia naționalităților în congregațiunea comit. Timiș. Deputatul șvab Dr. Lendl publicase o broșură, în care arătase toată destrăbălarea administrativă din comit. Timiș. Cei cu musca pe căciulă au instituit o comisiune, care să cerceteze temeinic învinuirilor făcute. Comisiunea a cercetat și — ceea ce era de prevăzut — l'a aflat pe toți curații. În congregația ultimă l'a prezentat raportul și dezbaterăa lui a folosit-o deputatul Fűöp, ca să atragă atențiunea asupra conștiinței naționaliste, ce crește în continuu în acest comitat. Cere dela autorități să intervină, luminând poporațiunea, ca să înceteze cu agitațiunile nepatriotice.

Primirea plăților în număr. O telegramă din Praga a ziarului „Politik” aduce știrea, că cele două guverne vor prezenta parlamentelor proiectul, prin care cer imputernicire ca la timpul potrivit să poată executa operațiunile financiare pentru primirea plăților în număr.

Dela frați.

Ziarele fraților nostri din România vestejese în termeni energici ataurile presențianștrii, îndreptate contra guvernelor noastre. Dăm azi două din voicile de presă în această chestie.

„Cronica”. Ziarul „Cronica” scrie titlul cu „Ungurii și-au pierdut capul” următoarele:

„Asistăm de câțva timp la un spectacol teribil: un popor, care vrea, care se luptă, se jertfește pentru a se mări,

pentru a se impune aceloră cu cari soartea l'a legat de același pământ.

„Ungurii vor să se împună tuturor, vor ca ei să aibă întâietate — în împărăția vecină.

„Pentru a ajunge la această țintă, mijloacele nu ajungă.

„Sunt ani de când ei vor să sugrumpe pe austriaci, de când îi cleanează în raporturile ce-i leagă de foștii lor stăpâni. Ei vor ca Impăratul să fie mai mult la Budapesta decât la Viena.

ei vor ca reprezentanții de afară să fie Unguri,

ei vor ca armata să vorbească ungurește,

ei vor ca emblema Sf. Stefan să fâlfâie de o potrivă cu acelea ale casei împărătești.

ei vor ca toți căți trăiesc pe teritorul ungar să vorbească ungurește,

ei vor... ei vor... ei vor... ca mai întâiu și întâiu de toate poporul autohton, acela care trăiește și a udă și udă încă pământul cu sângele și sudoarea lui de două mii de ani se pliază, poporul român să se contopească cu cel unguresc.

Și dacă ei vor toate acestea, le poareze oare și noi toate acestea sub legile lor nu vor să fie alt decât ce au fost, nu vor decât să rămână ce s'au.

Și poporul, adevăratul popor unguresc, poporul care muncește și hrănește pe politicienii unguri, și el vrea ceea ce vor celelalte popoare cu cari conlocuiesc și el vrea pacea și liniștea.

Dar și stavile poate opune poporul la pornirile aceste ale politicienilor, cine și cu ce mijloace îi pot face pe acești nesocotiți să cugete și judece.

În cursul săptămânii trecute mai toate curțile cu jurații din Ungaria n'au judecat decât procese politice:

Douăsprezece condamnări într-o săptămână! dar' cea mai grea a fost pentru „Tribuna” din Sibiu.

Slovaci, Sârbii, Românii, Sașii, etc. toți acei cari vorbesc și scriu în altă limbă decât cea ungurească, trebuie să înfunde pușcăriile.

Și poporul unguresc, pentru care politicienii fac sacrificii, cum nici într-o altă țară nu se face, le întoarce spațele și pleacă în America, România și încotro vđd cu ochii.

Itată nesocotința cea mare a politicienilor maghiari, cu atât mai mare cu cât ea nu va da rezultatele la cari ei se așteaptă, ci din contră înăsprește din ce în ce în ce, viața locuitorii aceluiași țări.

Nesocotința lor, îngâmfarea lor este atât de mare încât uită că într-o mie

de ani, de când au sosit din Asia, toate lestele lor, toată truda lor nu l'a făcut decât să câștige măcar un pas înainte spre scopul lor, ba din contră, pe zi ce trece ei pierd și din ce au avut.

De încheiere „Cronica” constată, că Maghiarii de aici nu s'au așezat, ei luptă nu pentru a cuceri ceva nou, ci pentru a păstra aceea ce avem mai scump pe lume, limba și obiceiurile noastre naționale.

„Patriotul”. Ziarul „Patriotul” publică un călduros articol, semnat de dl Ioan C. Bacalbașa, în care între altele se zice:

„Înțelege ori-cine ce însemnează pentru un ziar de dincolo o amendă de 11.000 coroane, mai mare decât chiar cauțiunea ce l'a se cere. Cei din Budapesta vor să pue redacția „Tribunei” în imposibilitate de-a mai scoate ziarul și astfel să smulgă ear' Românilor unul dintre cele mai principale instrumente de luptă, organul care a luptat pentru apărarea intereselor naționale și a fost întotdeauna steagul în jurul căruia s'au adunat frunții fraților de dincolo.

„În istoria luptelor pentru naționalitate „Tribuna” din Sibiu, ca și „Gazeta Transilvaniei”, își are paginile sale strălucite și ori-cari ar fi sacrificiile, cari ar trebui să se aducă pentru garantarea existenței ei, trebuie făcute. Poporul român a dat destule dovezi că știe să-și prefuiască luptătorii...

Dr. Daniil P. Barcian.

Nădurată moarte ear' a cauzat o dureroasă și mare rariție în viața culturală și națională a poporului nostru, Dr. Daniil P. Barcian, unul dintre pușinii apostoli ai școlii și culturii noastre, nu mai este între cei vii.

S'a stins zelul și învățăatul profesor, care o viață întregă de pe catedră a răspândit lumină, ear' în viața bisericească ca membru în diferitele corporațiuni și în viața publică a dezvoltat o activitate bogată. Ca membru în comitetul partidului național român, deși debil de constituție a suferit cu rezignațiune durerile temeișii din Vaș.

Școala, biserica și națiunea prin pierderea valoroului ei fiu încercă o grea lovitură.

Există datele biografice din viața lui, după Enciclopedia română: Dr. Daniil P. Barcian, profesor și scriitor român, fiul lui Sava P. Barcian,

Vor face ezertii pe vârful cășii lui Dăian, — se vezi numai!...

Ionel nu pricepea. — Nu te înțeleg Nișule! — zise el. —

— D'apoi că nu! — Măne vin domni să bată la doba casa în Sibiu... Așa-i trebuie! — Ce se pune el, — s'arântocul, ficior de lingurar să umble după fete, și să le cumpere inele și cercei? mai bine își plătea darea și datoriile!... Ce voi ride când vor fi ei jelierii nostri... că tata vrea să cumpere casa și pământurile, dacă nu le vor sui prețul prea sus.

Bietul Ionel, — ce mult l'a durut vestea asta. S'ajungă Safta pe drumuri, de risul satului...

— Dar' pentru câtă datorie îi licitează oare? întrebă el, îngândurat. — Să spune că ar fi cumpărat un pământ pe bani luați împrumut; — îi răspunde Costan. Pământul l'a folosit, dar banii nu l'a plătit, și așa advocații i-au adus doba pe cap... — Vor fi vre-o trei sute!... zise Nișu rîzînd.

Ionel n'a mai stat. S'a dus la judele Marin, unde a vđzut pe Măriuța galbenă și îngândurată. A povestit cât va cu judele, — apoi a luat o spre munți...

Mergea îngândurată și trist, dar din ce suia muntele, — tot mai mult s'a hotărît, că el are să-și măntuească. (Va urma).

FOITA „TRIBUNEI”

DUȘMĂNIE.

Roman.

De V. E. M.

I.

(Urmare).

Casa, unde ședea Dăian, era pe o ulicioară la marginea satului. Cu bănișorii ce a agonisit biet șermanul fecior la cătanie venind acasă și-a cumpărat o păreche de vacuțe, ca să aibă ce lucra cele câteva pogoane de pământ, din care trăiau împreună sărăcește, cu mama-sa vđduvă și bătrână și cu sora lui, cu Safta.

Lucra feciorul cu sirguință, ear' Dumineca mergea și el ca alți feciori la horă. A dat-o în prietenie cu Măriuța, fața judei, și are pe Dumnezeu ca măritușă, că el o are dragă pentru ea și nu pentru avere. Dar lumea l'a rea și nu l'a birfește. Lui nu îi trebuie averea altuia; cătă, l'a dat Dumnezeu, cu atâtă se mulțumește, că va lucra din zori până seara, și vor trăi oare cum...

Azi noapte a dormit cam rău. S'a sculat în zori să plece la ogorit, dar' cum s'a smănăcit a rupt jugul. Până ce s'a pus să l' dircăgă, șoarele se înălțase ca de o asvilită pe cer.

Și-a legat merindele de leucă, a luat bicul pe după cap și s'a pornit pe lângă vaci spre câmp.

Hois, Joiană, hois!... Măriuța a rămas acasă, ca să gătească ameaza pentru lucrători. Când va fi gata, va pune-o în budui (găleată) și va duce o înșăși secerătorilor și mamii sale, la câmp.

A pus apă la foc, a cules mazăre verde din grădină și și Dăian tot nu m'ai trecea cu carul pe la poarta lor. Poate nu se duce azi la plug?

Aseară spunea că merge!

Ce se fie? Și biata fată se mistuia.

Focul pâlăia pe vatră și Măriuța s'a pus să cânte așa în neștire, cu jumătate gura:

Când treci badeo pe la noi, Pune clopnet la boii! Pune pleoană de botă, Să te-aud badeo din casă!

Li eșiră două lacrimi în ochi, și l'a șters cu măneca.

Deodată, când nici nu mai nădăduia, a tresărit de bucurie. Auzise glasul lui Dăian care venea pe lângă vaci cântând:

Eu mă duc măndro, ca mâne, Dorul meu l'a tin' rămâne... Grijește-mi l' măndro bine, Cum te-am găndit eu pe tine!

du-l' cântând doina aceasta. I-au venit în minte vorbele lui Nișu că Dăian se gată la pețit...

— Târziu vei bădișo, te-ai boerit poate? zise ea când Dăian a oprit vacile. Dar' glasul ei tremura, încât se vedea că a plâns.

Și el s'a dus la ea, și l'a întins mâna. Era așa de liniștit și ochii lui atât de senini. Și așa de dulce l'a povestit el, că ce a pățit cu jugul... încât Măriuța s'a liniștit. Privea în ochii lui, cu dragoste și drag, încât bădișă se topea de dragul ei...

— Remăi cu b'ne lelișo, că merg!...

— Bun lucru bădișă!

Carul s'a pornit și Dăian earăși doinea mergînd:

„Mi-a trimis măndruța dor Pe-o frunză din via lor...”

Măriuța l'a ascultat din portiță, apoi a întrat în casă și ea pe foc cătăva aschii, și fericită a dat o și pus pe cânt:

Și te-ai dus bade, te-ai dus, Vorbă bună nu mi-ai spus; — Nu ț'ar fi badeo păcat, Că nici nu m'ai sărutat...

II. Ionel, — ciobanul, când s'a hotărît într-o zi de toamnă să se cătoare în sat, — la Măgura, — nu știa la ce năcaz se duce. De când s'a făcut toamnă, mergea mai rar în sat. Nici acum n'avea ceva afaceri mai de

seamă, — dar l'i părea că îl apucase dorul de Safta, — dar l'i părea că îl apucase dorul de Safta, și... Safta e așa de bună și harnică. De neam șerac, — dar' oameni cinstiți! Dăian nu-i ca ceialaltii ficiori, se se țină mărăș față de ciobani, și Safta l'i seamănă frate-său. De să va invoi, — densus în căljei ar peț-o și ar veni pe iarnă în sat — apoi la primăvară — când s'or scoate turmele, — ar duce-o și pe Safta, sus, la stină...

Că, — drept că el nu-l' bogat, și-i numai cioban, — dar' își are și el oitele și stina lui, apoi și ceva bani agonisiți.

Așa se socotea Ionel, ciobanul, și puenđu-și fluierul în șerpar s'a pornit pe-o coastă la vale, spre sat. Când a sosit, și s'a întâlnit cu oamenii pe uliță, l'i părea că prea chiorăș îl privea. Măgureni, — și el nu-și putea da seama, că ce au oare cu densus! Dădea binețe la toți, cu cinstă și cuvință. Pe drumul mare s'a întâlnit apoi cu Nișu și cu ortacul lui de-o pănură, Costan și Spănuș.

Nișu era cu voce bună, și prietenos cum n'a mai fost.

— Noroc și brânză, ciobane! i-a strigat el de departe.

— Să trăiești cu bine Nișule! Da ce noutăți p' aici?

— Noutăți! — Aveni și noutăți, zise Nișu cu răutate, — măne vin cătanele cu doba...

— Ce cătane? Doară nu s' manevre?

— Ba manevre, frate, manevre.

n. 1847 în Reginari, a studiat în Sibiu. În 1869 a fost trimis în Germania din partea min. de culte și instr. publică spre a studia organizarea școlilor populare de acolo, iar în 1870-74 a ascultat la universitățile: Viena, Bonn și Lipsa prelegeri de pedagogie și științele naturale. În 1876 a fost numit profesor la instit. pedagogic-teologic din Sibiu, unde a funcționat până în anul trecut când a fost ales referent al consistoriului arhiepiscopiei din Sibiu. A fost și director al școlii civile de fete a Asociației transilvane pentru literatura și cultura poporului român; de asemenea mai mulți ani secretar II. al acestei asociații, a fost și membru al comitetului național și ca atare judecat în procesul Memorandului și închis în Văț.

Scrieri: 1. Untersuchungen über die Bläthenentwicklung der Onograssen. Hermannstadt, 1874. 2. Elemente din istoria naturală. Sibiu, 1881-83, 2 cursuri. 3. Luorul de mână în școlile de băieți și în institutul pedagogic, Sibiu, 1885. 4. Istoria naturală în școala populară, Sibiu, 1890-91. A edat și prelucrat operele răsărite: s'au dat: 1. Vocabular rom.-nemțesc și Wörterbuch der rumän. und deutschen Sprache. Sibiu 1886 și 1888. 2. Gramatica germ. Sibiu. 1896. În 1891 a redactat revista liter. »Foaia Pedagogică«, iar în 1897 împreună cu alți colegi »Foaia Pedagogică«.

Amara lovitură ce o încercase acum sunt 8 luni regretatul profesor prin pierderea soției sale nu l-a putut doborî în dată. L-a mai lăsat să trăiască sermonei sale familii de 6 membri, încă scurtă vreme... Abia de câteva zile se lășie înfrântă vestea, că referentul școlilor zace greu bolnav. Aprinderea de plămâni, care îl doborî la pat, deveni tot mai periculoasă până ce sfârși prin a-l urma viciați eri seara la 8 ore.

Remășițele defunctului vor fi transportate la Reginari mâine la 11 ore unde se va face înmormântarea în cripta familiară la orele 3 după prânz.

Familia a dat următorul anunț funebral:

Subscriții cu inimă înfrântă de durere anunță tuturor rudeniilor și cunoscuților, că prea iubitul tată, frate și cumnat

Dr. Daniil Popoviciu Barcianu,

asesor consistorial, fost profesor seminarial, president al »Reuniunii învățătorilor din districtul Sibiuului«, vicepresident al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului«, deputat congressional și sinodal etc. etc.,

după grele suferințe a adormit în Domnul, prevăzut cu sfințele taine, Luni, la 3/16 Februarie a. c., la 8 ore seara, în etate de 55 ani.

Remășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta, spre vecinică odihnă, Mercuri, la 5/18 Februarie, la 11 ore a. m., dela casa mortuară, str. Căminului nr. 7, curtea II-a, în biserică din suburbul Iosefin, unde se va îndeplini serviciul ceremonial funebral, la care tristă festivitate invităm pe toate rudeniile, amicii și cunoscuții.

Înmormântarea va urma în cripta familiară din Reginari în aceeași zi.

Fie-i s'ibina ușoară și memoria binecuvântată! Sibiu, 4/17 Februarie 1903.

Sorin, Radu, Andreu, Achil, Lavinia și Silvia, fii și fiice.

Constanța P. Barcianu, soră.

Centenarul lui Quinet.

Azi, în 4/17 Februarie a. c. s'au împlinit 100 de ani dela nașterea marelui patriot francez și filo-român, Edgar Quinet. Zina aceasta s'ar serbează azi în Paris cu pompă deosebită. Sărbările s'nt aranjate și conduse de un comitet de organizare, compus din personalități politice, reprezentanți ai presei republicane, profesori, institutori, artiști și oameni de literă, sub presidenția de onoare a dlui Henri Brisson, care a fost executorul testamentar al lui Edgar Quinet.

Cum Quinet a fost un mare apărător și spriginitor al nișurilor și aspirațiilor poporului român, Românii asemenea iau parte cu căldură la sărbările date în memoria acestui nemuritor bărbat.

Academia română.

Academia română a ținut Sămbătă seară festivă ocupându-se de sărbarea aniversării marelui filo-român. Dl N. Ionescu care a cunoscut personal la Paris pe Quinet, a ținut o cuvântare caldă în amintirea lui, propunând a se trimite

o telegramă Panteonului din Paris, cu ocazia acestei amintiri.

Dl I. Bianu a arătat legăturile ce a existat între Quinet și tineretul studentimii române, între cari se numără I. C. Brătianu, C. A. Rosetti și alți fruntași ai mișcării de regenerare din 1866, în piepturile cărora a aprins entuziasmul ideilor mari de libertate și naționalism. Când Româna își apleacă destinația dela Puteri, Quinet a scris »Les Roumains«, în care a apărut drepturile poporului român în concertul european. Dl Bianu a zis că Academia Română, care a eșit după aceste lupte, nu poate să nu se asocieze la o sărbare care glorifică memoria acestui mare bărbat.

În urma acestora, Academia a trimis următoarea telegramă:

Președintele centenarului Quinet Panteon, Paris

Academia română se asociază la sărbătoarea comemorativă a lui Edgar Quinet; recunoștința Românilor îi este asigurată, pentru că el a apărut cu căldură drepturile imprescriptibile ale rasei noastre, în momentul marilor lupte ale regnerii naționale.

Președintele Academiei. P. S. Aurelian.

Corpurile legislative.

Camera și senatul României a trimis fiecare câte o depeșă comitetului organizator al sărbătorilor, asociându-se la glorificarea lui Quinet.

Depeșa camerei e următoarea:

Camera deputaților e mândră de a se asocia la glorificarea marelui democrat cugetător Edgar Quinet.

Românii vor păstra totdeauna o adâncă recunoștință pentru amicul, măestrul și inspiratorul lui Ioan C. Brătianu și C. A. Rosetti, neștearsă admirație pentru acela pe care camera română l-a proclamat la 1866 cetățean de onoare al României.

V. G. Morjan

Adresa senatului e de următorul cuprins:

Cu ocazia centenarului ilustrului istoric și filo-român Edgar Quinet, senatul României nu putea să nu-și manifeste recunoștința.

În numele înaltei adunări, pe care am onoare s'o preside, mă grăbesc să vă transmit sentimentele de profundă grațitudine pentru memoria marelui cetățean român, și a vă asigura neștearsă amintire și adâncă recunoștință, pe care l-o păstrează poporul român.

Românii nu vor uita niciodată, că nobilul Quinet a apărut cu căldură drepturile lor naturale înaintea Europei în momentele cele mai grele ale renașterii lor.

Președintele senatului, P. S. Aurelian.

»Secolul« despre Quinet.

Ziarul »Secolul«, scriind despre centenar, dedică următoarele șire frumoase memoriei lui Quinet:

»Franca sărbătorește centenarul unei însemnate figuri naționale, care a îmbrățișat cu mâni generoase în pământul ei și a făcut să răsară departe în lume atâtea idei liberale, atâtea cugetări umanitare.

»Edgar Quinet a fost un literat erudit, un scriitor de mare talent în prosă și în versuri, un profesor ascultat cu drag de tineretul acela care, încă de pe la 1840, ferbea, ca lava unui vulcan, de nerăbdare să vadă făptuindu-se toate visurile mari ale revoluțiilor din 1789. La glasul lui cu dulce vraje alergică, la Collège de France, tineri străini de pretutindenea, dar mai ales de prin țările năbușite în funtorecul neștiinței și al despotismului, precum erau Muntenia și Moldova, căci în sufletul lui Quinet încăpeau, ca într'unul de Titan, dragostea pentru omeneia suferindă toată și ura pentru toți apăsătorii ei...»

»Edgar Quinet era o stea din acea pleiadă filo-română, care ne-a luminat calea în zilele grele și ne-a povățuit spre limanul libertății. El, Michelet, Emile de Girardin, Saint-Marc Girardin, Lamartine, Ubienski, au fost vorbitori ai noștri înaintea Areopagului european, arătându-și originile noastre române, înșușirile neamului românesc, vrednicile noastre istorice și drepturi de a ne desvolta neafectate de unele puteri, antagoniste între ele, dar împreună interesate să ne țină departe de ori-ce cultură, de ori-ce gravitare spre centrele civilizației.

»Bărbații cu adevărat mari ai Franței ne-au înțeles cât prețuim între popoare, și lor le datorăm lumină culturală și curajoase aventuri; ear' prințre dînșii Edgar Quinet va păstra la noi, în totdeauna locul de frunte, căci o jumătate din ființa lui morală era românească, tovarășa vieții lui fiind o Moldoveancă, fiica ilustrului George Asaky, și înșuși el fiind cetățean român de onoare.

Revista esternă.

Venezuela.

Protocolul, care a pus capăt conflictului venezuelan, a fost scris în noaptea din 13 spre 14 Februarie în Washington. Venezuela recunoaște principiul îndreptățirea pretențiilor celor trei Puteri. Pretențiile de despăgubire vor fi stabilite prin comisiuni mixte în Caracas. Fiecare comisiune va consta dintr'un reprezentant al Puterii respective și unul venezuelan. În caz de neînțelegere va fi numit încă un membru din partea presidentului Roosevelt. Anglia și Italia vor primi deocamdată 5500 lire engleze. Germaniei i-se va plăti suma de despăgubire în 5 rate, începând din Martie c. Blocada a fost suspendată. Toate corăbiile confiscate vor fi redat Venezuela.

Transvaalul.

Știri noue dovedesc, că primirea sugrumătorului Burilor, a lui Chamberlain, nu e pretutindenea așa de entuziasată, cum spun foile engleze. În Graafreinet populația olandeză n'a participat de loc la primirea lui, ceea-ce l-a indignat. Asociația Africanderilor e atotputernică și îndeamnă la boicotarea celor loiali.

Guvernul a oferit generalilor Botha, Delarey și Smits câte un scos în consiliul legislativ, ce e să se înființeze. Ei au refuzat, fiind de părere, că felul, cum va fi întocmit acest consiliu, e contrar intereselor țării.

Știri mărunte.

Între curțile din Berlin și Karlsruhe (Baden) a izbucnit un conflict. Causa e necunoscută încă.

În Tieveș lângă Salonic a fost omorîți 30 creștini. Causa măcelului a fost, că Turcii au învinuit pe creștinii cu omorirea unui băiat mohamedan.

La Oano (Sudan) a fost o luptă între Englezi și Indigeni; din acestia au fost omorîți 300.

Comerciu românesc.

— Apel în interesul »Concordiei«. —

Unica firmă comercială română mai mare, »Concordia«, care se întemelase în vederea salutarului scop de-a servi de-o parte publicul român, de altă, de a face posibilă existența negustorilor noștri români din satele apropiate de Sibiu în timpul din urmă a avut de-a suferi mult. O acțiune strictecioasă s'a pornit în contra ei cu scop ca s'o discrediteze atât înaintea publicului român cât și a străinilor. S'a luat în contra adevăratelor interese ale poporului român pentru spriginitrea căruia a fost înființată »Concordia«.

Cu toate aceste existența și mai departe a »Concordiei« este necesitate reclamată chiar de împrejurările noastre. Nu-mi vine a crede că, câtă vreme firma noastră atât prin buna calitate a articolelor de comerț cât și prin relativa estințată față de articolele procurate din prăvălii străine, tinde a corespunde pe deplin așteptărilor cumpărătorilor, publicul nostru român să prefere a-și procura lucrurile necesare pentru casa din prăvălii străine.

Aceasta cutex a o susține cu atât mai virtos fiindcă subscrierul luând conducerea »Concordiei« mi-am luat firma rezoluțiune de a o pune pe aceeași bază și a-l da același avânt de care s'a bucurat ființa din Alba Iulia, care în mod perfect multumitor a servit numărului mușterii români și străini din toate părțile.

Conduc de această dorință ce am căutat totdeauna s'o realizez în timpul de douăzeci de ani de când mă ocup în mod conștient și cu afacerile comerciale cu distincția și mă adresa către onor. public român din loc și giur să binevoiască a ne sprigini întreprinderea acesteia românească și a ne acorda toată încrederea. Conșcărându-mi toate puterile chemării mele de conducător conștient și al »Concordiei« în ori-ce bună vreme stau la dispoziția publicului cu

ori-ce informațiuni și deslușiri din brânza comerțului și esout prompt și esout ori-ce comenzi mi s'ar face. Prețurile articolelor cumpărate dela firma noastră vor fi cât se poate de potrivite așa ca fiecare mușteriu să poată fi mulțumit.

Rugând deci onor. public să binevoiască a reflecta la principiul protecționismului pe care astăzi mai mult ca ori-când toate națiunile îl observă și-l aplică cu rigoare în comerț, industrie și pe celelalte terene ale activității naționale, în credința că onoratul public român mă va onora cu încrederea sa, sânt cu distincția stimă.

Sibiu, 16 Februarie 1903

Victor Onițu,
conducătorul »Concordiei«.

În interesul adevărului.

O deslușire.

Relativ la cele publicate în nr. 14 al ziarului nostru, despre petrecerea din Abrud, un fruntaș de acolo ne trimite următoarele:

În anul 14 al »Tribunei« anonimul »Iupiter ionans« ocupându-se cu balul costumat din 31 Ianuarie arangiat de corpul ofițeresc al batalionului de vânători staționat în Abrud, zice, că la petrecerea aceasta jururile românești ar fi fost ignorate cu dispreț, că tinerimea română în mod ostentativ a absentat dela petrecerea aceasta și că nu înțelege, cum de întreaga elită a damelor române din Abrud și jur cu viu interes au participat la acest bal.

Spre clarificarea nedumeritului d-n »Iupiter« și spre restabilirea adevărului Vă rog a publica următoarele:

Ofițerii de aici în atingerea lor cu civilii orașului și jurului nostru au dovedit totdeauna ținuta și purtarea cea mai corectă și îndeosebi au arătat totdeauna cea mai vădită atențiune și stimă față de elementul român. La toate petrecerile publice românești cu plăcere și în număr mare au participat. Așa și cu ocaziunea producției românești literare-declamaționale-musicale arangiate a doua zi de Crăciun, întregul corp ofițeresc, cu vice-colonelul în frunte și dimpreună cu membrii de familie, prezenți au fost. Între oamenii cu bună-cuviință cinstea cinstea așteptă. Așa și familiile române din Abrud au trebuit să cugete și să simtă, că datează sunt cu un imprimat convenit și s'au prezentat la balul arangiat de dînșii. Pe lângă procurarea unei distinse distracțiuni, familiile române din Abrud împlinite și-au așa-dar și o datoriță morală. Aceasta a fost, d-le »Iupiter«, motivul principal al participării și alt motiv a presupune, fără a comite o mare și neiertată greșală, nu e permis.

Ai drept, d-le »Iupiter«, că în ordinea de dans jocuri românești nu au fost pușe. Greșala aceasta însă cu recunoscut-o înșuși arangerii balului, și spre îndreptarea acestei greșeli și ca semn cel mai vădit al atențiunii lor față de publicul românesc, imediat au făcut dispozițiunea coventă. Jucată au toții și românește, Români și Neromâni.

În fine, d-le »Iupiter«, prea esagerezi zicând, că toți tinerii noștri români au lipsit în mod ostentativ dela acest bal. Pentru ce ar fi absentat în mod ostentativ?... Doar pentru nerespectarea jocurilor românești?... D'apoi că înainte de a se prezenta la acest bal nici nu au putut și, că jocuri românești fi-vor sau ba! Nu, d-le »Iupiter«, nu toți tinerii români au lipsit, fără numai unii, și-și această absentat-au nu din vre un motiv de interes obștesc, fără din oare-careva ocașă privată, care numai afacerea lor personală și discretă poate fi.

Referitor la jucarea Ciardașului ni-se scriu următoarele:

»E de tot esagerată și afirmarea aceasta a d-lui »Iupiter ionans«. S'a înțemplat aceea, că jucându-se cuadrilul și în legătură cu acest joc imediat după finirea lui jucându-se și un cârdăș, dansator maghiar de cadrul ai unei domnișoare române (fiica unui cancelar român dela judecătoria cercuală din loc) a făcut cu această nevinovată dansatoare s' dînșului unele puține învătășuri de cârdăș.

Veritas.

Abonament lunar

pentru

Februarie st. vechiu

invită

Administrația Ziarului »TRIBUNA«.

Cronica zilei.

Sibiu, 17 Februarie n. 1903.

Pentru Dr. D. P. Barcianu. Întru eternizarea memoriei mult regretatului vrednic vice-president al »Reuniunii române agricole din comitatul Sibiuului«, membru ordinar în direcțiunea »Reuniunii române de înmormântare din Sibiu« și membru ajutor al »Reuniunii sodalilor români din Sibiu« Dr. D. P. Barcianu, fost referent școlar, president Reuniunii sodalilor, dl Victor Tordășianu, contribuie, în loc de cunună pe coșciuc, suma de 10 cor., la »fondul văduvelor și orfanilor meseriașilor români«.

Concertul reuniunii române de muzică din Sibiu, dat Duminecă seara, în sala dela »Musikverein«, a succedat foarte bine. Sala plină. Corurile mixte, conduse de dirigentul dl H. Kirchner, la înălțime, ca totdeauna. Aria din opera »Nunta lui Figaro«, cântată de doamna Valeria Dr. Beu a fost aplaudată cu frenesie. Asemenea și aria din »Mignon« cântată de d-șoara Ania Onițu. A plăcut foarte mult basul dlui Octavian Murășan, care a cântat două piese naționale: »Ce te legeni codrule« și »Doina populară«, armonizată de dl Kirchner. Încheierea concertului a făcut-o terțetul »Amor și natură« în care au eșcolat: D-na Maria Dr. Crișan și d-șoarea Teresia Drechsler și Delia Olariu.

Sărbătorile gr-or. la tribunalul țării. »Deșteptarea soare: Am amintit deja într'o notiță, că sărbătorile gr-or. nu se consideră la tribunalul nostru, și că se fixează termine pe astfel de zile și se citează părți și martori gr-or. Astfel s'a întâmplat și în ziua de 12 Febr. n. a. c. (sf. Treierarhii) care e fixată chiar în emisul curții de apel ca zi de sărbătoare, că la senatul II dela tribunalul țării au fost citați: părți, martori și experți gr-or. la petrecerea unui proces, ba ce este mai mult între martori a fost și un preot gr-or. dela țeară, care doară în astfel de sărbători mari ar trebui să fie în biserică și nu la tribunale. Aducem aceste încoveniente la știrea consistoriului nostru și a dlui președinte al tribunalului pentru ca să se facă capăt acestor apucături.

Concert oprit. Comandantul corpului de armată a interzis concursul unei muzici militare la o festivitate de binefacere, aranjată de mai mulți deputați slavi în folosul fugarilor macedoneni.

Revidarea sfintei scripturi. »Telegatul Român« scrie următoarele: În biserică apuseană s'a făcut un pas de mare însemnătate cu privire la interpretarea sfintei scripturi. Papa Leo XIII. a numit o comisiune compusă din cardinalii Rampolla, Vives, Satolli și Segna și din patruzeci dintre cei mai de frunte teologi, cari să revideze sfânta Scriptură. Problema revidării nu e nouă, dar în timpul mai nou a început să intereseze pe învățații bisericii apusene cu mult mai intensiv. Acum chiar și Curia romană e de părere, că direcția veche esegetică nu mai poate fi adusă în concordanță cu știința și nu se mai poate susține că toate părțile sfintei scripturi s'nt deopotrivă operă a revelațiunii divine și că fiecare parte are egală valoare istorică. Părerea aceasta, cum s'a zis mai sus, nu e nouă la învățații bisericii apusene, dar' Papa Leo XIII., înainte de zilele noastre cam cu șecce ani luase contra ei poziție hotărâtă, repetând în enciclica »Providentissimus« enunțându-și conciliulul tridentin, conform cărora toate părțile sfintei Scripturi au să fie considerate ca operă a revelațiunii divine. Cei de părere contrară n'au înecat însă a milita pentru revidare, susținând că în sf. scriptură e mult element pământesc și că numai așa poate fi apărută față cu atacurile dumșmanilor ei, dacă se va statorii esact: ce este în ea operă a revelațiunii și ce e operă omenească. Și cum dovedește numirea comisiunii de revidare, părerea aceasta a eșit învingătoare.

Obstrucția în vechime. Opoziția din parlamentele moderne, când pe altă cale nu poate răși să împedecce votarea unor proiecte de lege, cari l'ie par păgubitoare pentru țeară, se pune pe obstrucție: vorbește-vorbește, pentru ca proiectele să nu poată ajunge la votare. Obstrucția însă nu e nici-decum invenție modernă, căci opoziționali o practicau și în anticitate. Astfel Cato a obstruat o chestie, așa că senatul roman n'a putut lua nici o hotărîre, cum ne spune Iuliu Cezar în scrierea sa despre răboiu (est pristina consuetudine dicendi mora dies extrahente). Pristina, deci și pe timpul lui Cezar era vechiul obicei obstrucției.

Oi pe seama școailor. Ministrul de agricultură între alte mijloace prin cari vechi se ajute școailor, s'a hotărî și la dec. cu cari să oierească. Deocamdată a trimis la Nagybazson 700 de oi, cu destinație de a fi distribuite școailor dela munte, chiar sub prețul cu care le-a cumpărat ministerul.

Aniversarea unui atentat. In 18 Februarie se implinesc cincizeci ani de când caifa de croitoriu Libé-ya a încercat în parcul Hofburgului să ucidă pe M. Sa împăratul și rege al nostru Francisc Iosif I. Atentatul însă, mulțumită Domnului! nu a succedat. Pumnalul s'a oprit în gulerul de aur al uniformei M. Sale, ear' a doua oară ucigașul nu a mai putut da, fiindcă îl făcuseră înofensiv adjutantul conte O'Donnell și cetățenii Ettenreich și Engliș. Ettenreich a smuls din mâna lui Libényi pumnalul în gedința confidențială de Marți a magistratului Vieni senatorului Hütter a făcut propunere, ea din prilejul acestui aniversal orașul să ridice monument la mormântul lui Ettenreich, înmormântat în cimitierul comun din Viena.

Pensionarea honvezilor din 48. Bud. Corr. împărtășește următoarele date: Cifra cea mai mare a armatei din 48 se urca la 130.000 luptători, dintre cari astăzi după 54 ani, mai s'între în viață cum 20.000. Din aceștia ou s'între în anul lui Ianuarie a. c. trăgeau pensie 18044 honvezi, anume 3 generali, 9 coloneli, 12 sub-coloneli, 35 maiori, 197 căpitani, 299 locotenenți, 526 sublocotenenți, 1394 caporali și 9829 soldați de rând.

Proprietari evrei în Alba-inferioară. Conform statisticii proprietarilor de pământ, publicată de Rădei și Elek, în comitatul Alba-inferioară s'între 9 proprietari de pământ evrei, ou 7500 jugere catastrale, ear' dintre 25 arăndași 14 s'între Evrei, ținând în arăndaș 6800 jugere catastrale. Înainte ou zece ani erau în comitatul acesta 6 proprietari evrei, ou 3600 jugere catastrale, ear' dintre 26 arăndași 12 erau Evrei, ținând în arăndaș 5300 jugere. Sporul e deci 40%, la numărul proprietarilor, ou 52%, la proprietate, și 8%, la numărul arăndașilor, ou 12%, la moștile ținute în arăndaș.

Soartea-i schimbăcioasă. O nepoată a fostului ministru ungar Klauzál Gábor, fata Veronei Klauzál, Radukies Irma, a fost arestată ca vagabundă la Félegyháza și escortată la Seghedin. — Venea dela Pesta de jos, — de unde fugise pentru că stăpânii tractau foarte rău ou ea.

Poliția s'a îngrijit ca soartea sermanei fete să fie ameliorată.

Iubileul de 200 ani al foii oficiale din Austria. Foia oficială austriacă, »Wiener Zeitung«, își serbează în August jubileul de 200 ani al apariției sale. Primul număr al acestei foi a apărut în 8 August 1703 sub titlul »Wiener Diarium«, care ou timpul i s'a schimbat în »Wiener Zeitung«. În ziua jubilară foia va apăre în număr festiv, ou numeroase monografii din istoria ei.

Ciuma în Turkestan. Știrile soate din Turkestan (Asia), anunță, că a izbucnit acolo ciuma. Localitățile bătute s'între mai ou seamă Kandakut și Burmasul. Mor multe persoane. Se trimite acolo medici.

Duel american. Mai zilele trecute a intrat un străin în cafeneaua lui Angelo Mauterni din Cormonos, și mergând la proprietarul cafenelei i-a zis: — »Am venit să te fac atent!« — Străinul s'a dus, ear' proprietarul s'a retras în odaia lui și s'a pușcat. — A lăsat o scrisoare în care spune că înainte ou 10 ani avuse duel american ou condiția ca peste 10 ani să se sinucidă. Cere iertare dela familia lui, nevastă, mamă-sa și dela 3 copii ai săi. Străinul a dispărut.

Censura păcălită. Ziarul socialist »Népszava« a fost confiscat pentru un apel către cetățenii în care provoca pe alegători să colecteze bani pentru scopuri de partid. Deputatul Benedek János a interpellat în dietă în chestia acestor confiscări și acum, ziarul »Népszava« publică de nou apelul, ou litere groase, — de oare ce nu se mai poate confisca, fiind apelul intercalat în raportul despre debaterile din parlament. — Censura — a făcut deci serviciu socialistilor, — păcălindu-se totodată.

Vieța socială.

Producțiune în Săsciori.

Tinerimea română din Săsciori aranjează Duminecă, în 9/22 Februarie 1903 în edificiul școlar o producțiune musicală-declamatorie. Venitul curat e destinat bibliotecii școlare. Prețul de intrare, de persoană 1 cor., de familie 2 cor. Începutul la 7 ore seara.

Petrecerea din Tilișca.

Sâmbătă seara, la 14 Febr. st. n. s'au ținut în școala română din Tilișca producțiunile și petrecerea anunțată și de noi. Am luat parte la acele producțiuni și am venit; ou cele mai frumoase amintiri. Peste tot, Tilișcanii i am cunoscut de oameni foarte ospitali și Români inimioși. Producțiunile au avut un succes frumos și nu pot decât să laud hărnicia dlui director școlar I. Bratu care s'a ostenit mult timp ou in-

struarea școlarilor până i-a adus pe bină. După producțiune, Tilișcanii, ospitala familie a Milea-știlor au dat o cină pentru oaspeți în localul școlai.

A vorbit dl Bratu pentru oaspeți, dl Dr. Nicolau Comșa pentru dl Bratu și Tilișcanii de inimă, — dl Aurel Milea pentru presa română. A urmat apoi joc vesel până în zori, ear' după joc: Doamne iartă-ne păcatele...

— S. I. —

Tribuna Literară.

Călindarul Minervei.

— O carte literară-model. —

Nu scriu ca să fac reclamă. Călindarul tipografiei »Minerva« din București, fondat acum câțiva ani de către mai mulți bărbați de inimă, devotați intereselor culturale ale neamului nostru, este o carte și prea bună și prea cunoscută decât să fie vreme a-i face vre-o reclamă. De o serie de ani încoace, de când se publică acest călindar, el a dat publicului cetitor totdeauna mai mult decât se poate aștepta dela astfel de publicații.

Ediția pe anul 1903 nu numai că este la nivelul înalt de mai înainte, ci i-l-a întrecut. O dovadă eloventă, că ceice s'între călindarul acesta țin seama de cerințele culturale ale publicului oțlar ou prețului sacrificiilor din partea lor.

Intr'adevăr, nu cred să se fie publicat vreodată în românește un călindar »mai excelent decât al Minervei«. Cetitorul, ori-oț ar fi de pretențios, găsește în el tot ceea-ce dorește: ilustrații escelente, bucăți literare din cei mai buni scriitori ai noștri, bogate informații culturale, politice, sociale și un duh românesc viguros și limpede, care se revarsă peste întreaga publicație. Execuția tipografică modernă, de gust ales și de o eleganță simpatică, se află într'o armonie desăvârșită ou prețiosul cuprins.

Nu esagerez, când afirm — au spus-o și alții — că acest călindar este o adevărată carte literară și un volum de-o valoare care se păstrează mult mai mult decât durata de un an, pentru care se calculează asemenea publicații.

O privire scurtă asupra cuprinsului cărții, va dovedi că am dreptate.

Înainte de toate, *parisa calendaristică* este întocmită ou o îngrijire și ou o esacitate, cari ar pute servi drept model numeroșilor redactori ai călindarelor noastre. Între altele, găsim o serie de informații utile mai ales pentru locuitorii țării românești, precum sărbătorile naționale și domnești, sărbătorile ce se țin în administrația centrală a căilor ferate române, sărbătorile prescrie de sf. sinod ce se țin de biserică, de școale, de autorități etc., apoi tarifa căilor ferate, bălăcirile din regat etc.

Parisa literară constituie o adevărată antologie românească. La întocmirea ei s'a ținut seama de necesitățile sufletesti ale neamului nostru de pretutindenea, alegându-se bucăți scrise de autori din toate regiunile locuite de Români. Este o culegere norocoasă, din care ne putem face o idee despre progrusul literar al neamului nostru întreg și despre binefacerile unei bine încheiate unități culturale, spre care năzuște și publicația »Minervei«.

Relevăm îndeosebi prețiosul articol »*Dasăcili noștri*«, pe care editorii promit a-l continua în anii viitori, spre a ne da o icoană a istoriei școlarelor române. Pentru acest an citim schițe biografice succinte asupra unei serii de câteva zeci de hărnicii dasăcili români din Moldova, Muntenia, Transilvania, Bănat etc.

Avem și portretele lui Gh. Asachi, Em. Bacșloglu, V. Boerescu, Dr. D. Brândză, I. Brexoiianu, C. Davila, Dr. A. Fătu, B. P. Hasdeu, Dr. N. Kalendaru, M. Kogălniceanu, A. Treb. Laurian, Ioan A. Lăpădatu, C. Lecca, Ioan Masorescu, Alexe Mariu, Miclea Stefan, Gavril Muntean, Alex. Orășou, Al. Papiu Ilarian, Aron Pumnul, Nic. Scurtescu.

Mai dăm apoi peste frumoase articole biografice asupra distinșilor profesori și savanți moderni dd. Ioan Bogdan (ou portret) și Nicolae Iorga, precum și peste o biografie ou portret a dlui Andrei Bărsăneanu, autorul istoriei școlarelor române din Brașov.

Bucățile literare sunt de Mihail Eminescu (poesii și proză înedită), I. L. Caragiiale, Barbu St. Delavrancea, Al. Vlăhufă, G. Coghuc, Maria Rosetti, Th.

D. Speranță, Th. Șerbănescu, D. Zamfirescu, I. Al. Lăpădatu, Ioan Creangă, S. Fl. Marian, C. Negruzzi, Ioan Gorun (Al. Hodoș), St. O. Iosif, D. Anghel, Ioan Bărsăneanu, Il. Chenăș, V. Cioflac, Zah. Bărsăneanu etc. Găsim și câteva bucăți frumoase de literatură populară.

Un articol minunat al dlui N. Jorga e dedicat memoriei lui Mihai Viteazul, al cărui portret e reproduș după o a-quaforte a ilustrului pictor Th. Aman.

Se mai publică apelul Ligii culturale, redactat la Iunie 1902 de către noii membri ai comitetului central, ale căror portrete sunt deasemenea reproduce.

Deosebit de mult contribuie la valoarea calendarului *parisa artistică*, ilustrațiile. În fruntea lui ne surprinde un escelent supliment, care ne dă o reproducere în culori a tabloului »*Hora la Tură*« de Th. Aman. Ni se mai dau din operele acestui mare maestru o serie întregă de reușite reproduceri (d. e. Tudor Vladimirescu), precum și biografia împreună ou portretul artistului. Mai avem și alte ilustrații, ca Români din Basarabia, căpitănu Miron Costin (care a făcut drumul călare dela București la Metz), Metropolitul primat al României Iosif Gheorghian, Institutul botanic din București, portretul poetei noastre Maria Cunțan, ou o notiță literară și câteva din poeziile scriitoarei, etc.

Un articol special e dedicat societăților noastre culturale din Ardea, ou mai multe portrete, și anume Gh. Barțiu, Al. Mocsonyi, Dr. Iosif Hodoș, Gh. Dima, N. P. Petrescu, V. Tordășan, D. Comșa.

E de remarcat și portretul domnișoarelor acuate în procesul penru tricolor (1894) cari poartă costumul frumos al Săliștenoelor.

Cred că am citat destul pentru a vădi ori-cui valoarea cea mare a Călindarului »Minervei«. În raport ou bogatul și prețiosul său cuprins, costul lui de 1 leu 25 bani este un minim, care dovedește și el caracterul dezinteresat al muncii vrednicilor bărbați cari au fondat institutul »Minerva«. E o datorie către sine însuși a fiecărui cărturar român, să aibă în casa sa escelenta carte ou adevărat națională.

I. Se.

ELVIRA.

Tragedie în 5 acte de Elira.

D-nul A. D. Xenopol, cunoscutul istoric și profesor universitar, are deosebitul merit de-a fi adus la lumină un talent, care până mai în ultimul timp se afla în umbră, departe de vederea lumii. Și ou atât mai mult îi se cuvine acest merit, ou cât prin aducerea la iveală a acestui indiscutat talent, a contribuit la mărirea numărului scriitorilor de valoare, îmbogățind astfel literatura țării ou un șir de cărți scrise ou atăta duioșie și gingășie, că numai în scurt timp dela apariția acestui talent pe arena artelor și deja a devenit atât de cunoscut.

Este vorba aici despre poeta, care scrie sub pseudo-numele de Riria. Deși, ea scriitoare, ea și-a manifestat talentul încă din copilărie, nu a dat totuși nimio la lumină, până-ce n'a intervenit d-nul Xenopol ou voința d-sale, așa că grație d-sale cunoaștem astăzi acest talent desăvârșit.

Mă voiu mărgini astăzi să mă ocup de ultima lucrare a poetei și care este Elvira, tragedie în 5 acte. Abia apărută această carte și a produs un șoc atât de mare în lumea cetitoare. Nu este unul măcar, care să fi cetit această tragedie, fără să fi făcut comentarii admirând stilul elegant ou este scrisă, dar mai presus de toate subiectul, pe care autoarea îl tratează ou atăta succes. Ceea-ce contribuie la succesul scrierilor poetei Riria este noul gen de scriere, pe care i-a introdus. Dînsa ne redă versurile scrise în formă de proză; însă în acelaș timp păstrează cadența, așa că cetind ai crede că citești versuri, ceea-ce capătă un farmec deosebit. Astfel este scrisă tragedia Elvira. Din scrierea aceasta reiașă un înalt spirit de gândire, un temperament adănc de cugetare. Persoanele din tragedie își au fiecare caracteristica lor. În primul rând autoarea ne reprezintă trei caractere de femei. Pe Lucia, femeia istorică, femeia geloasă, pe femeia răbunătoare. Ou ori-ce chip ea voaște să fie iubită și să iubească, ea nu ține seama de nimio. Nu voaște să știe de ferioarea altora, este destul ou ea să se știe ferioată. De un egoism care duce la răbunare crudă. Să cităm câteva pasagii care să întărească zisele noastre.

»Și crezi că n'am putere să te fărîm pe tine și pe ori-ce ființă ce ar sta în fața mea?«

Cum se vede nimio n'ar fi în stare să o oprească să comită ceea-ce conștiința îi dictează. Să trecem în altă parte, unde în mod hotărît se decide a se răbuna.

»Iți jur eu ou putere în acest ceas solemn, că oarbă m'oi supune l'al inimii îndem. Puterile iubirei ce'i dasem am s'adun si ou a lor tărie amar am să-mi răbun.«

Să vedem acum în ce constă acea răbunare și gelozia care o roade:

»Aș vră să fiu stăpînă pe o armă omoritoare, să'i leau inima în mînă, și în bucăți s'o tai, sau ou un fier fierbinte să o străpung de odată și ou neîndurată rîzînd să o priveș, că lașitatea intr'însa nimioce... iar cei neleguite ce-mi fură ferioarea, ou unghille mele să-i sap groapa de vie; s'adun eu ou piciorul pe trupu ei țărînă; să-mi ceară îndurare, mereu s'o tot cufund. Observați ce groaznică răbunare plănuiește Lucia și această numai și numai că Alexandru iubește ou iubirea adevărată pe Elvira și nu pe dînsa cum ar fi vrut. Astfel de bine este caracterisată această femeie, pe carea autoarea a știut să ne o presinte ou un ce real. Avem apoi pe Elena. Femeia care încă nu cunoaște ce înseamnă adevărata iubire. Elena ne reprezintă femeia ușuratică care se schimbă la prima adiere de vînt, oțoi de ar fi astfel, n'am vedă ou pe ea la primele cuvinte ce i le spune ou afița rafinement Lucia — în dorul de a-și ajunge scopul ei, — că Alexandru o iubește, astfel ca să-i fie de ajuns ca să renunțe la adevărutul ei iubit Dimopol. Dar' nici că se poate caracteriza mai bine caracterul ou ni-l presintă autoarea în persoana Elenei. Aceasta denotă că Riria este pe deplin stăpînă pe persoanele ale căror caractere voaște să ni-le desemneze, dar' în acelaș timp cunoaște profund caracterele noastre sociale. Ceea ce ni-se pare mai rar este caracterul ce ni-l presintă în principala persoană a tragediei, în Elvira, în jurul căreia se învîrtește toată acțiunea.

Elvira ne reprezintă femeia virtuoasă, femeia care a trecut prin suferințe și deci le cunoaște pentru a face pe aiul să nu le suferă, oțlar ou prețul de-a se sacrificia pentru bine e altuia. Oțoi ce altfel, dacă nu sacrificiu, se poate numai ceea-ce face Elvira pentru verișoara ei Elena. Deși ea iubea și era iubită de Alexandru, o iubire în adevărutul înțeleș al cuvîntului, totuși intervenind aici intriga Luciei, care-i comunică că Elena iubește pe Alexandru — se înțeleș în ce scop — Elvira renunță la Alexandru pentru a face ferioată, pe verișoara ei. Ce fire sublimă această Elviră, victima intrigilor Luciei. Nu este oare aceasta răbunarea cea mai crudă, pe care o minte de femeie ou Lucia poate să o conceapă?«

Și ce sublim sună acele cuvinte pline de melodie, pe care Elvira le spune Elenei, prin ajutorul cărora ea îi inspiră cum trebuie înțeleasă adevărata iubire. Fără a reproduce aceste discuțiuni, ne vom mărgini numai a reproduce următoarele, spre a se vedă până unde merge puterea de jertfire a unei ființe omenești și a ne face o idee de înaltul caracter al Elvirei.

Eată ce vorbește Elvira către portretul unchiului ei.

»O unchiule iubite, al vieții mele sprîjin aci în lume ai fost. Protecția ta blîndă și mila ta de mine mi fură adăpost. Ear' calea datorii atăta de spînoasă tot tu mi ai arătat, când casa ta deschisă-i unei micuțe orfană, șerman copil uitat. Prin plata datoriei neîncheșuite simțim că suntem oameni... ear' tu când îngrijita-i de soarta-mi atînghirită, plînta recunoștinței nu ai știut că sameni... Tîe, liniștei tale a vieții mi ferioare, acuma am jertfit și tot pentru a ta pace doresc ca nici odată să nu știi că aceasta ou moartea am plătit... Am dat eu fiecei tale pe dragul meu iubit; ear' ei am dat în mînă a sufletului cheș să afle 'n adîncime-i a dragostei scîntee spre a l face ferioat... Primește-o! Doamne, jertfa celui mai mare dar ce-o inimă omenească a pus pe al tău altar.«

În această scriere mai avem de remarcat firea lui Alexandru, care ne arată pe bărbatul statornic, oțoi deși piecat de multă vreme la Paris totuși n'a putut uita de iubirea ce avea către Elvira. El n'a adoptat principiul că ochii care nu se văd se uita. Deși departe de aceea pe care o iubea, gândul însă tot la Elvira îi sbura astfel că fiind reintors iubirea

cătră Elvira s'a îndoit, totul s'ar fi sfîrșit prin căsătorie, dacă n'ar fi intervenit împrejurări ou totul deosebite.

Pentru ca cetitorul să fie mai bine edificat din importanța acestei scrieri îl recomand ou tot dinadînsul să și procure acest volum, și sunt sigur că nu va avă ce regreta. Eu m'am mărginit doar' a scoate în evidență puternicul talent al acestei mari scriitoare, care mulțumită d-lui Xenopol suntem astăzi în măsură a o cunoaște. Se înțeleș că în spațiul restrîns al unui ziar nu se poate trata un subiect de felul Elvirei, m'am mărginit așa cum 'mi-a fost posibil. Am însă satisfacția că voi fi contribuit și eu ori oț de modest de a aduce la cunoștința publică talentul puternic al poetei Riria.

Xavier.

OCTOMVRIE.

Din ramurile fără foi
Arar curg picurii de ploaie;
Sub cerul sur, copacul trist
Profiul negru își indoale.

De-o aripă de vînt, ca-n vis,
O frunză veștedă tresare;
O biată pasăre, de frig,
S'ascunde 'n pene — par'că moare.

Pe fila 'ntoarsă mîna mea
A 'ncremenit de mult, uitată,
Ear' gîndu-mi rătăcește 'n gol:
Pe mări o barcă sbuciumată.

În taina-i mă 'nfăgoară 'noet
Și trist crepusculul de seară;
O liniște ca de mormînt
Pe vieța stînsă se coboară.

O! firea asta 'n vîl cernit
Și 'n lacrimale-i de opale
Mă 'nduiozează-atîta de mult
Și-mi împlie sufletul de jale!

Și într'un farmec ne'nțeleș
Eu simț că inima mi-se rumpe...
O! ce n'aș da să fiu lăsat
Singurătății mele scumpe!

(Conv. Lit.)

C. Virgolete.

Glume.

(Din »Femeia și Familia«, Nr. 2.)

Minte sêculară.

Scena se petrece în o ospătărie din Kézdi-Várhely. Chelnerul secuin, când vorbea ou un oaspe, sbiera oț îl lua gura.

— Pentru-ce strigi așa tare cătră dl acela? îl întrebă un alt oaspe. E surd doar'?

— Nu, mă rog, dar' e Neamț și nu știe boabă ungurește.

La mai mulți porci.

Un episcop catolic preumbându-să eși din oraș la cîmp. Aici lângă drum dădă de o copilășă care păzea o mică turmă de porci.

— Ce faci tu aici fetișă? — ou întrebă prietenește episcopul.

— Păzesc porcii țigii!

— Și oț capeși pentru asta?

— Zece creștari pe zi.

— Ei vezi, fetișă, — eu încă s'între păștor, dar' capăt ou mult mai mult ca tine.

— Să poate, zise fetișă, — dar' atunci trebuie că păștorești mai mulți porci!

Sosiți în Sibiua.

La 17 Febr. n. 1903.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Elsholtz, Aind; Dr Il'yés, M.-Ogorhelu; Kôvek, Ligeti, Philipp, Pohl, Lusst, Weisa, Neuwirth, Stern, Mayer, Fattersack, Budapesta; Schiel, și soția, Brașov; Weil, Komorn; Geettel, Alba-Iulia; Dr. Comșa, Dr. Borcea, Comșa, Săliște; Geiringer, Frankmann, Viena; Weber, Kaaden; Stern, Orăiova; Zurescu, Rimnic.

Hotel »Mellzer«: Muntean, și fiul, Hajeg; Morariu, Lăpușnic; Nicolaușiu, Riu-Vadului; Steiner, Budapesta; Fried, Timișoara; Reiss, Oluj.

Hotel »Mihailu«: Stegmann, Turnu-roșu; Orăciun, Doștat; Mihailie, Rimnic; Jurgu, Brad; Debreceni, Alba-Iulia.

Hotel »Central«: Ambrovits, Kristyn, Timișoara.

Teatru orășenesc în Sibiua.

Diracțiunea Leo Bauer.

Mercuri, 18 Febr. 1903.

Ospitează Olga Türk Rohu, cîntăreașă de operă din Viena.

»DIE FLEDERMAUS«, operetă în 3 acte de I. Strauss.

Începutul la 7 ore seara.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni Iosif Marschall.

Premiat cu diplomă de onoare și cu medalia de aur la expozițiile igienice din Cairo (1895) și Londra (1896).

Un mijloc extern experimental de capacități medicale și folosit în spitale mai mari cu succes excelent este

SPIRTUL DE REUMATISM,

sigur și de o eficacitate foarte grabnică contra podregei, reumatismului, ischias etc.

Puterea lui e surprinzătoare, făcând de multe ori să înceteze total și cele mai învechite dureri de podagră și reumă numai după câteva frecături.

Prețul unui flacon cu îndrumarea de folosință 1 cor., unul mai mare 2 cor. 40 bani.

Cremă de garoafe contra pipingenilor și tuturor necurățărilor de pe pielea feții și a mânilor. Mijloc preferit în cercurile înalte. Prețul 1 cor.

Pudră de garoafe, dă pielei elasticitate și finețe. Se află de culoare albă, trandafir și crème. O cutie 1 coroană.

Praf de garoafe pentru dinți pentru ținerea în stare bună a dinților și a gingiilor. Desinfecțiază gura, dă dinților o albeață orbitoare. O cutie 80 bani, o perie de dinți 1 coroană.

Săpun de garoafe. Cel mai fin săpun de toaletă, cu un miros deosebit de plăcut. O bucată 80 bani.

Elixir de păr, împedecă cu siguranță căderea părului, chelia și formarea mătreței. Prețul unui flacon 3 cor.

Vin Tokaj feruginos cu chinină, pregătit din vin produs în viile proprii de pe Hegyalja. Un mijloc sigur contra anemiei, palidității și nervosității. Din cauza gustului plăcut îl beau bucuos și copiii. 1/2 litru 5 cor., 1 litru 9 cor.

Ulei pentru turiști. Unicul mijloc sigur contra bătăturilor, îngroșării pielii etc. Prețul unui flacon 70 bani.

Vin de stomac, pregătit din pelin de cea mai bună calitate din Tokaj. De o eficacitate sigură și la cele mai învechite boale de stomac. Unicul mijloc sigur contra lipsei de apetit, constipației, sgârciurilor de stomac. Prețul unui flacon 3 cor. 17 19 -20

WIDDER GYULA,

farmacist, Sátorajauhely.

Depozite principale în Budapesta la farmacia lui Iosif Török, Király-utca nr. 12 și la »Nádor gyógyszerész« a lui Egger, Váci-körút nr. 17.

În Sibiu se capătă la I. C. Molnár, Gottlieb Heinrich, E. Rummler, în Sebeșul-săsesc la Lud. Binder, în Orăștie la Iosif Graffius, în Mediaș la Iosif Oberth, în Cohalm la E. V. Melas.

A APĂRUT

CALINDARUL POPORULUI

pe anul 1903.

Se poate procura dela librăria „Tipografiei“, societate pe acții în Sibiu cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Un candidat de avocat

cu praxă și cunoștința limbii române precum și un scriitor (studenți iuriști sunt preferiți) află aplicare la **Dr. Mátyás Lázár**, avocat, Sibiu, strada Urezului 11. Informațiuni mai detaliate se primesc dela orele 3—6 p. m.

98 1-2

Măierişte

strada Turnişorului nr. 45, vis-à-vis de gară.

Ospetărie cu licență, clădiri economice, cu o grădină mare, cuptor, teren iber etc. etc. — e de **vânzare.**

Informațiuni strada Maria nr. 7.

90 2-3

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate ziarurile noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scria între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a reușit deci prin această publicație unei trebuite ce intr'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primăria amabilă pe care o merită“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent nr. 86967.

5 46-62

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret!

vindecă și inviorează pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă boale

da împrejurării că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sîngelui, anemie, amețeli, fluturii de ureche, bătăle de inimă, sgârciuri de inimă, asma, anxi, grea, sgârciuri de stomac, lipsa poftei de mîncare, răceala la mîni și picioare, reuma podagră ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sîngelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurșe din toate părțile lumii cari prețesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca își se retrimită banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat s'admiră, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ de osare-ce „Cruce-Volta“ atît în Germania cît și în Austro-Ungaria a fost oficial opriț fiind nefolositor, pe cînd aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cerceat. Deja înființarea crucii mele electro-magnetice o recomandă îndosebi

Prețul aparatului mare e Cor. 6.—

Prețul aparatului mic e Cor. 4.—

folosibil la morburii cari nu sînt mai vechi de 15 ani. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/III. colțul strada Kálmán.

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știntor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor pe anul întreg sau 2 cor pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat reg. ung. valabil din 1 Octomvrie 1902.

Budapesta—Predeal								Budapesta—Arad—Teiuș													
Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat								
10.—	10.—		2.10	pleacă	Viena	sosește	1.50	7.20	6.20	1.50	10.00	10.00	12.30	8.50	pleacă	Viena	sosește	3.25	7.20	6.20	6.20
9.—	6.50	5.45	9.15		B.-Pesta (gara contr.)		7.10	1.50	6.40	7.50	8.10	6.50	10.00	2.—		B.-Pesta gara centr.		6.10	1.50	7.20	9.35
11.56	9 07	9.27	11.19		Szolnok		3.37	11.36	3.46	5.32	11.09	8.53	1.30	4.22	sosește	Szolnok	pleacă	2.49	11.44	4.13	7.32
2.14	10.43	11.53	12.55		P. Ladány		12.54	9 59	1.12	3 56	3.32	11.51	6.05	7.11	pleacă	Arad	sosește	9.35	8.18	11.20	4.21
3.49	11.56	1.48	2.11	sosește	Oradea-mare	pleacă	11.04	8.43	11.36	2.38	4.07	12.11	6.35	—	sosește	Glogovaț		8.57	—	10.50	4.06
4.10	12.11	2 06	2.18	pleacă	Mező-Telegd	sosește	10.44	7.51	11.15	2.32	4.22	—	6.46	—		Gyorok		8.45	—	10.38	—
4.50	12 52	3.04	2.51		Rév		10.07	7 13	10.43	2.03	4.47	—	7.06	—		Pauliș		8 24	—	10.14	—
5.33	1.40	3.50	3.26		Bratca		9.32	6 33	10.13	1.37	5.03	—	7.16	—		Maria-Radna		8.12	—	10.00	—
5.56	2.06	4.14	—		Ciucia		9.11	6 11	9.55	—	5.30	12.50	7.34	—		Conop		7.57	—	9.45	3.27
6.42	2.50	5.02	4.16		Huedin		8.37	5.35	9 24	12.55	5.54	—	7.55	—		Soborșin		7.22	—	9.15	—
7.23	3.30	5.49	4.52		Nadășul-unguresc		7.58	4.52	8.48	12.23	6.11	1.16	8.11	—		Zam		7.05	—	8.57	2.57
8.23	4.27	6.56	5.42		Cluj	pleacă	6.42	3 40	7.35	—	6.58	1.46	8.51	—		Gurasada		6.25	—	8.15	2.31
8.37	4.42	7.12	5.55	sosește	Cluj	sosește	6.17	3 18	7.13	11.10	7.27	2.05	9.19	—		Ilia		5.50	—	7.41	2.05
8.54	4.52	8.30	6.11	pleacă	Apahida		5 41	2 56	6.45	10.50	7.53	—	9.43	—		Branicica		5.23	—	7.16	—
9.11	5.13	8.59	6.27		Ghiriș		5.22	2.37	6.27	10.34	8.08	2.28	9.59	—		Deva		5.13	—	7.06	1.39
10.21	6.24	10.41	7.27		Cucerdea	pleacă	3.11	12.56	4.43	9.—	8.52	2.54	10.42	—		Simeria (Piski)		4.49	—	6.43	—
10.47	6.52	11.16	7.50		Uioara	sosește	3.02	12 46	4.33	8.55	9.24	3.13	11.20	—		Orăștie		4.27	—	6.20	1.12
10.56	6.57	11.31	7.52		Vintul-de-sus		2.56	12 40	4.27	—	9.52	3.32	11.53	—		Șibot		4.12	—	6.05	1.00
11.03	7.04	11.40	—		Aiud		2.49	12 33	4.20	—	10.16	—	12.19	—		Vintul-de-jos		3.33	—	5.19	12.33
11.12	7.11	11.50	—		Teiuș	pleacă	2.27	12.12	3.59	8.29	10.40	4 15	12.44	—		Alba-Iulia		3.13	—	4.55	12.19
11.34	7.33	12.20	8.16	sosește	Teiuș	sosește	2.05	11.13	3.38	8.12	11.01	4.28	1.02	—		Alba-Iulia		2.53	—	4.34	12.03
11.52	7.53	12.46	8.32	pleacă	Crăcunel		1.47	—	3.02	8.—	11.30	4.50	1.28	—		Teiuș	pleacă	2.33	—	4.17	11.42
12.24	—	1.48	8.37		Blaj (Ingh. Târnavei)		1.11	—	2.36	—	—	—	—	—		Teiuș		2.00	—	3.43	11.21
12.53	—	2.20	—		Blaj		12.58	—	2.21	7.34	—	—	—	—		Teiuș		2.30	—	—	—
1.07	—	2.30	9.05		Micăsasa		12.47	—	2.16	—	—	—	—	—		Teiuș		2.37	—	—	—
1.14	—	2.37	—		Copșa-mică	pleacă	12.06	—	1 44	7.06	—	—	—	—		Teiuș		3.11	—	—	—
1.45	—	3.11	9.31	sosește	Copșa-mică	sosește	11.45	—	1.25	6 56	—	—	—	—		Teiuș		3.27	—	—	—
2.01	—	3.27	9.43	pleacă	Mediaș		11.09	—	1 06	6.50	—	—	—	—		Teiuș		3.32	—	—	—
2.15	—	3.32	9.47	sosește	Elisabetopole		10.53	—	12 51	6.37	—	—	—	—		Teiuș		3.52	—	—	—
2.33	—	3.52	10 01	pleacă	Sighișoara	pleacă	10.24	—	12.23	6.16	—	—	—	—		Teiuș		4.22	—	—	—
3.04	—	4.22	10.25	sosește	Sighișoara	sosește	9.48	—	11.49	5.49	—	—	—	—		Teiuș		4.57	—	—	—
3.40	—	4.57	10.53	pleacă	Hașfalău		9.02	—	11.42	5.42	—	—	—	—		Teiuș		5.04	—	—	—
3.47	—	5.04	11.—	sosește	Homorod		9.02	—	11.27	5.29	—	—	—	—		Teiuș		5.33	—	—	—
4.03	—	5.33	11.15	pleacă	Agostonfalva		8.43	—	10.15	4 23	—	—	—	—		Teiuș		7.03	—	—	—
4.28	—	7.03	12.26	sosește	Apăț		7.30	—	9 30	3 50	—	—	—	—		Teiuș		7.43	—	—	—
6.03	—	7.43	12.58	pleacă	Feldioara		6.49	—	9 17	3.35	—	—	—	—		Teiuș		8.13	—	—	—
6.34	—	8.13	1.16	sosește	Brașov	pleacă	6.27	—	8.40	3.15	—	—	—	—		Teiuș		8.43	—	—	—
7.10	—	8.48	1.35	pleacă	Timiș		5.56	—	8.13	2.45	—	—	—	—		Teiuș		9.27	—	—	—
7.50	—	9.27	2.09	sosește	Predeal		5 20	—	5.—	2.18	—	—	—	—		Teiuș		3.55</			